

15 Ιουλίου, 1991

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 28, 26, 25, 20 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

THE ALPHA AND THE OMEGA EVANGELICAL
EDUCATIONAL FOUNDATION ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 670/90).

Οι περί Ιδιωτικών Σχολείων και Φροντιστηρίων Νόμοι του 1971-1985 (Ν. 5/71, 56/83, 123/65) — Άρθρο 22 — Συμβουλευτική Επιτροπή Ιδιωτικής Εκπαίδευσης — Διακριτική εξουσία του Υπουργού να παραπέμπει τα θέματα έγκρισης διδάκτρων στην Επιτροπή, όχι υποχρέωση — Άρθρο 13(1) — Εξουσία εγκριτική των διδάκτρων από τον Υπουργό Παιδείας — Απόφαση για καθορισμό της αύξησης των διδάκτρων σε 7% μετά από μελέτη που διεξήχθη με αφορμή αίτημα για έγκριση αύξησης διδάκτρων αποδεικνύει πως ο Υπουργός δεν επιλήφθηκε του θέματος αυθαίρετα — Επιπρόσθετα εις βάθος μελέτη μεταγενέστερης αίτησης για μεγαλύτερη αύξηση οδηγεί αιτιολογημένα στο ίδιο αποτέλεσμα.

Οι αιτητές προσέβαλαν την απόφαση του καθ' ου η αίτηση με την οποία απέρριψε αίτημά τους για αύξηση των διδάκτρων των δύο ιδιωτικών τους σχολείων για το 1990-91 σε 12% και 10% αντίστοιχα και με την οποία ενέκρινε αύξηση μόνο 7%.

Με αφορμή κάποια άλλη αίτηση για αύξηση των διδάκτρων ετοιμάστηκε μελέτη για το θέμα σύμφωνα με την οποία κρίθηκε ως δικαιολογημένη η αύξηση των διδάκτρων κατά 7% για ιδιωτικά σχολεία και φροντιστήρια.

Η αίτηση των αιτητών για μεγαλύτερη αύξηση εξετάστηκε από τον Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης του οποίου οι απόψεις, που ενέκριναν αύξηση 7%, εγκρίθηκαν από τον Υπουργό Παιδείας.

Οι νομικοί λόγοι στους οποίους βασίστηκε η αίτηση ακύρωσης

των αιτητών ήταν:

(1) Παραβίαση του άρθρου 22 του Νόμου επειδή ο Υπουργός δεν συμβουλευτηκε την Επιτροπή που ιδρύθηκε με το άρθρο το αυτό.

5 (2) Παραβίαση του άρθρου 13(1) του Νόμου, γιατί η εξουσία του Υπουργού σύμφωνα με αυτό είναι μόνο εγκριτική των διδασκτρων, τα οποία υποβάλλονται και όχι αποφασιστική και καθοριστική ενός ενιαίου ύψους αύξησης.

10 (3) Παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης και του δικαιώματος ακροάσεως για το λόγο ότι η αίτησή τους δεν λήφθηκε υπόψη από τον καθ' ου η αίτηση για τον καθορισμό του 7%.

(4) Έλλειψη δέουσας έρευνας.

(5) Παραβίαση της αρχής της ισότητας και της αρχής της αναλογικότητας.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 (1) Σύμφωνα με το εδάφιο (4) του άρθρου 22 των Περί Ιδιωτικών Σχολείων και Φροντιστηρίων Νόμων του 1971-1985 (Ν. 5/71, 56/83 και 123/85) ο Υπουργός έχει διακριτική εξουσία να παραπέμπει στην Επιτροπή τα θέματα των διδασκτρων, αλλά όχι υποχρέωση.

25 (2) Ο Υπουργός κατέληξε στην γενικότερη απόφασή του για αύξηση των διδασκτρων κατά 7% έχοντας ως αφετηρία, για την διεξαγωγή της σχετικής μελέτης, αίτημα άλλης σχολής πράγμα που αποδεικνύει πως ο Υπουργός δεν επιλήφθηκε του θέματος αυθαίρετα. Επιπρόσθετα ο Υπουργός δεν βασίστηκε μόνο στη δειγματοληπτική μελέτη, αλλά παράλληλα εξέτασε σε βάθος την αίτηση των αιτητών και αυτό καθίσταται φανερό από το ίδιο το περιεχόμενο της επιστολής - επίδικης απόφασης ημερομηνίας 4.7.90, όπου επισημαίνεται ότι, μετά από την εξέταση των στοιχείων που είχαν υποβάλει οι αιτητές, δεν edικαιολογείτο μεγαλύτερη αύξηση από 7%.

30 (3) Η διαδικασία που ακολουθήθηκε δεν πάσχει από προχειρότητα ή από έλλειψη έρευνας ή αιτιολογίας και δεν παραβίασε τη φυσική δικαιοσύνη.

35 (4) Αναφορικά με τον ισχυρισμό περί παραβίασης της αρχής της ισότητας θα πρέπει να ειπωθεί ότι ο Υπουργός Παιδείας δεν δεσμεύτηκε από την ομοιόμορφη αύξηση της τάξης του 7% αλλά μέσα σε αυτά τα πλαίσια εξέτασε προσεκτικά την αίτηση των αιτητών που παρουσίαζε ότι τα έξοδα για τους μισθούς και ημερομίσθια ήταν της τάξης του 80% και όχι του 70% και κατέληξε στην προσβαλλόμενη απόφαση. Αυτός ο τρόπος αντιμετώπισης δείχνει πως ο Υπουργός παρά την ύπαρξη δειγματοληπτικής μελέτης, εξε-

40

τάξει ξεχωριστά τις εκάστοτε υποβαλλόμενες αιτήσεις και αποφασίζει αν θα τις εγκρίνει ή όχι.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση με την οποία καθόρισε ή ενέκρινε την τυχόν αύξηση των διδάκτρων, τελών και/ή άλλων δικαιωμάτων των ιδιωτικών σχολείων των αιτητών (Δημοτικού και Γυμνασίου-Λυκείου) για το σχολικό έτος 1990-91 μόνο σε 7% αντί σε 12% και 10% αντίστοιχα, είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα. 5 10

A.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

P. Πετρίδου (κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές με την παρούσα προσφυγή ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση, που γνωστοποιήθηκε σ' αυτούς με επιστολή ημερ. 4.7.90, με την οποία καθόρισε ή ενέκρινε την τυχόν αύξηση των διδάκτρων, τελών και/ή άλλων δικαιωμάτων των ιδιωτικών τους σχολείων (Δημοτικού και Γυμνασίου - Λυκείου), για το σχολικό έτος 1990-91, μόνο σε 7% αντί σε 12% και 10% αντίστοιχα, είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα. 15 20

Οι αιτητές αρ. 1 είναι ιδιοκτήτες και διοικούσα Εταιρεία της Ιδιωτικής Σχολής Στοιχειώδους και Μέσης Εκπαίδευσης με την επωνυμία "Αμερικάνικη Ακαδημία Λευκωσίας", που είναι οι αιτητές αρ. 2. 25

Η ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών σχολείων ρυθμίζεται και διέπεται από τους περί Ιδιωτικών Σχολείων και Φροντιστηρίων Νόμους του 1971-1985 (Ν. 5/71, 56/83 και 123/85), ο "Νόμος". 30

Το άρθρο 13(1) του Νόμου, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 123/85, καθορίζει τα κριτήρια για την αύξηση των διδάκτρων, τελών και άλλων δικαιωμάτων των ιδιωτικών σχολείων και φροντιστηρίων, τα οποία είναι η κίνηση των μισθών και ημερομισθίων και ο πληθωρισμός και προνοεί τα ακόλουθα:

"13(1) Ο καθορισμός του ποσού των διδάκτρων, τελών και άλλων δικαιωμάτων γίνεται υπό του ιδιοκτήτου εκάστου ιδιωτικού σχολείου ενιαυσίως και υποβάλλεται εις τον Υπουργόν δι' έγκρισιν τρεις τουλάχιστον μήνας προ της ενάρξεως του σχολικού έτους:

Νοείται ότι τυχόν αυξήσεις των καταβαλλομένων διδάκτρων, τελών και άλλων δικαιωμάτων θα πρέπει να εγκρίνονται υπό του Υπουργού και να συνάδουν προς τα δεδομένα της οικονομίας, ειδικώτερον δε προς την κίνηση των μισθών, ημερομισθίων και τον πληθωρισμόν."

Στις 27 Μαρτίου 1990, ο Διευθυντής μιας ιδιωτικής σχολής ζήτησε από το Υπουργείο Παιδείας, με επιστολή του, να εγκρίνει αύξηση των διδάκτρων της σχολής κατά ένα μέσο όρο 7% από το Σεπτέμβριο του 1990, παράθεσε δε τα δικαιολογητικά του. (Βλ. σελ. 43 και 44 στο φάκελο της Διοίκησης με αρ. 377/1968/3Σ).

Με αφορμή το πιο πάνω αίτημα, δόθηκαν στις 17.5.90 οδηγίες όπως ετοιμαστεί μελέτη για το θέμα. Η μελέτη, η οποία ετοιμάστηκε, ήταν η ακόλουθη:

"Με βάση τον ισχύοντα Νόμο περί Ιδιωτικών Σχολείων και Φροντιστηρίων, τα κριτήρια για την αύξηση των διδάκτρων τους είναι η κίνηση των μισθών και ημερομισθίων και ο πληθωρισμός.

Η κίνηση των μισθών και ημερομισθίων και του πληθωρισμού κατά τα τελευταία έτη έχει ως εξής:

1985 1986 1987 1988 1989 1990

(πρόβλεψη)

Μισθοί και

ημερομίσθια 9.8% 5.4% 7.5% 8.0% 8.2% 8.5%

Πληθωρισμός 5.0% 1.2% 2.8% 3.4% 3.8% 4.3% 5

Δεδομένου ότι οι μισθοί και τα ημερομίσθια αποτελούν το 70% περίπου των δαπανών για τη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων και φροντιστηρίων θα πρέπει το ποσοστό της αύξησης των διδάκτρων να υπολογιστεί ως εξής:

10

$$.70\% \times 8.5\% = 5.95\%$$

$$30\% \times 4.3\% = \underline{1.29\%}$$

$$\text{Σύνολο} \quad 7.24\%$$

Συνεπώς, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως δικαιολογημένη, ύστερα από έγκριση του Υπουργού Παιδείας, αύξηση των διδάκτρων 7%."

15

Η πιο πάνω μελέτη υποβλήθηκε στον Υπουργό Παιδείας, ο οποίος ενέκρινε στις 31.5.90, όπως επιτραπεί αύξηση των διδάκτρων των ιδιωτικών σχολείων και φροντιστηρίων για το σχολικό έτος 1990-91, μέχρι 7%. (Βλ. Παράρτημα `B' στην ένσταση).

20

Ο Διευθυντής της Αμερικάνικης Ακαδημίας Λευκωσίας, με επιστολή του ημερ. 29.5.90, υπόβαλε στον Υπουργό Παιδείας αίτηση για αύξηση 12% στα δίδακτρα του Δημοτικού και 10% στα δίδακτρα του Γυμνασίου/Λυκείου για το σχολικό έτος 1990-91. (Παράρτημα `Γ' στην ένσταση).

25

Ο Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης εξέτασε το αίτημα των αιτητών και υπόβαλε τις πιο κάτω απόψεις στον Υπουργό Παιδείας. (Βλ. επιστολή ημερ. 13.6.90, Παράρτημα `Δ'):

30

"Αναφέρομαι στην επιστολή του Διευθυντή της Αμερικανικής Ακαδημίας Λευκωσίας με ημερομηνία 29 Μαΐου 1990 (φάκελος Υ.Π.377/68/3Σ, σελίδες 48-47) και σας πληροφορώ τα ακόλουθα:

5   α) Η ανάλυση των εξόδων που υποβλήθηκε σε μορφή παραρτήματος οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τα έξοδα για μισθούς/ημερομίσθια ανέρχονται στο 80% και τα υπόλοιπα έξοδα στο 20%, ενώ η δειγματοληπτική μελέτη του Υπουργείου Παιδείας κατέληξε στα ποσοστά 70% και 30% αντίστοιχα.

10   Αν γίνουν δεκτά τα ποσοστά 80% και 20% και εφαρμόσουμε τον τύπο που καθιερώθηκε για τον υπολογισμό της αύξησης των διδάκτρων (σελίδα 45 του φακέλου) τότε θα μπορούσε να δικαιολογηθεί αύξηση 7.5% αντί 7% που έχει ήδη εγκριθεί για την επόμενη σχολική χρονιά.

15   β) Η προσφορά θεμάτων G.C.E. και L.C.C.I. δεν νομίζω να δικαιολογεί αύξηση διδάκτρων, γιατί αυτά προσφέρονται είτε στη θέση άλλων μαθημάτων είτε υπό μορφή φροντιστηριακών μαθημάτων.

20   γ) Είναι γεγονός ότι τα δίδακτρα της Αμερικανικής Ακαδημίας Λευκωσίας είναι χαμηλότερα από τα σχολεία G.C. School of Careers, Grammar School, English School, Limassol Grammar School (Foley's), αλλά όχι "τα χαμηλότερα της Κύπρου" γιατί και τα δίδακτρα των σχολείων American Academy Lamaca, St. Mary's School, Logos School είναι εξίσου χαμηλά ή και χαμηλότερα. Λαμβάνοντας υπόψη ότι "η Αμερικανική Ακαδημία είναι φιλανθρωπικό ίδρυμα που εξυπηρετεί την παιδεία της Κύπρου από το 1922 και όχι κερδοσκοπικό", έχω τη γνώμη ότι δε δικαιολογούνται υψηλά δίδακτρα."

30   Στις 4.7.90 ο Υπουργός Παιδείας ενέκρινε το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής (Βλ. σημείωμα (13), Παράρτημα 'Ε' στην ένσταση).

Στη συνέχεια, στάλθηκε προς τους αιτητές επιστολή εκ μέρους του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας ημερ. 4.7.90, με την οποία τους πληροφορούσε τα ακόλουθα (Παράρτημα `Στ' στην ένσταση):

"Έχω οδηγίες ν' αναφερθώ στην επιστολή σας με 5
ημερ. 29.5.90 προς τον Υπουργό Παιδείας και να σας
πληροφορήσω ότι το αίτημα σας για αύξηση 12% στα
δίδακτρα του Δημοτικού και 10 στα δίδακτρα του Γυ-
μνασίου/Λυκείου της Σχολής σας εξετάστηκε με ιδιαίτε-
ρη προσοχή. Ο Υπουργός Παιδείας δεν είναι δυνατό να 10
εγκρίνει αύξηση των διδάκτρων πέρα από το 7% για
τους ακόλουθους λόγους:

(α) Η ανάλυση των εξόδων που υποβάλατε σε 15
μορφή παραρτήματος οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τα
έξοδα για μισθούς/ημερομίσθια ανέρχονται στο 80%
και τα υπόλοιπα έξοδα στο 20%, ενώ η δειγματοληπτι-
κή μελέτη του Υπουργείου Παιδείας κατέληξε στα πο-
σοστά 70% και 30% αντίστοιχα.

Με βάση τα δικά σας στοιχεία προκύπτει διαφορά 20
0.25% περίπου, πράγμα που δε δικαιολογεί μεγαλύτερη
αύξηση από 7%.

(β) Η προσφορά θεμάτων G.C.E. και L.C.C.I. δε δι-
καιολογεί αύξηση διδασκων, γιατί αυτά προσφέρονται
είτε στη θέση άλλων μαθημάτων είτε υπό μορφή φρο-
ντιστηριακών μαθημάτων. 25

Επισημαίνεται ότι τα δίδακτρα της Αμερικανικής
Ακαδημίας Λευκωσίας δεν είναι "τα χαμηλότερα της
Κύπρου" και ότι τα δίδακτρα μερικών άλλων σχολείων
είναι εξίσου χαμηλά ή και χαμηλότερα."

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης οι αιτητές καταχώ- 30
ρισαν την παρούσα προσφυγή.

Οι νομικοί λόγοι στους οποίους βασίστηκε η αίτηση
ακύρωσης των αιτητών είναι οι ακόλουθοι:

1. Παραβίαση του άρθρου 22 του Νόμου, για το λόγο ότι ο Υπουργός δεν συμβουλευτήκε την Επιτροπή που ιδρύθηκε με το άρθρο αυτό.

5 2. Παραβίαση του άρθρου 13(1) του Νόμου, γιατί η εξουσία του Υπουργού με βάση το άρθρο αυτό είναι μόνο εγκριτική των διδάκτρων, τα οποία υποβάλλονται από τους ιδιοκτήτες των σχολείων και όχι αποφασιστική και καθοριστική ενός ενιαίου ύψους αύξησης.

10 3. Παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης και του δικαιώματος ακροάσεως για το λόγο ότι, ενώ η επιστολή ημερ. 29.5.90, με την οποία οι αιτητές ζητούσαν αύξηση των διδάκτρων τους, υποβλήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, δεν εξετάστηκε και δεν λήφθηκε υπόψη από τον καθ' ου η αίτηση για τον καθορισμό του
15 7%.

4. Έλλειψη δέουσας έρευνας.

5. Παραβίαση της αρχής της ισότητας και της αρχής της αναλογικότητας.

20 Με το άρθρο 22 του Νόμου ιδρύεται Συμβουλευτική Επιτροπή Ιδιωτικής Εκπαίδευσης. Το εδάφιο 4 του άρθρου προνοεί τα ακόλουθα:

25 "(4) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου η Συμβουλευτική Επιτροπή συμβουλεύει τον Υπουργόν επί παντός θέματος ειδικώς προβλεπομένου υπό του παρόντος Νόμου, επί θεμάτων αφορώντων εις τους τύπους και τα προγράμματα των ιδιωτικών Σχολείων, επί της ποιότητας της εις ταύτα επιτελουμένης εργασίας και επί παντός θέματος αφορώντος εις ιδιωτικόν σχολείον το οποίον ήθελε παραπεμφθή εις αυτήν
30 υπό του Υπουργού."

Το περιεχόμενο του κεμένου του εδαφίου (4) είναι σαφές. Ο Υπουργός για την έγκριση του ποσού των διδάκτρων των ιδιωτικών σχολείων έχει διακριτική εξουσία να

τα παραπέμπει στην Επιτροπή, αλλά όχι υποχρέωση. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος στον οποίο βασίζεται η προσφυγή δεν ευσταθεί.

Είναι η εισήγηση του ευπαιδευτου δικηγόρου των αιτητών πως ο Υπουργός Παιδείας ενήργησε αντίθετα προς το άρθρο 13(1) του Νόμου, για το λόγο ότι προκαθόρισε και προαποφάσισε ένα ενιαίο ποσοστό αύξησης 7% με βάση τη μελέτη που ετοιμάστηκε από τον Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης (Παράρτημα 'Α') και δεν περιορίστηκε, όπως όφειλε βάσει του άρθρου τούτου, στις εγκρίσεις των εκάστοτε υποβαλλομένων αιτήσεων. Προς ενίσχυση του ισχυρισμού αυτού, ο δικηγόρος των αιτητών υπόβαλε πως, ενώ η σχετική απόφαση του Υπουργού για έγκριση της αύξησης των διδάκτρων για τη σχολική περίοδο 1990-91 κατά 7% έλαβε χώρα στις 31.5.90 (βλ. Παράρτημα 'Β' σημ. (11)), η αίτηση των αιτητών για αύξηση των διδάκτρων τους υποβλήθηκε μεταγενέστερα με επιστολή τους ημερ. 29.5.90, που λήφθηκε από τον καθ' ου η αίτηση στις 2.6.90, πράγμα που καταδεικνύει πως δεν μελετήθηκε από τον Υπουργό, ο οποίος καθόρισε την αύξηση με βάση γενικά και απρόσωπα κριτήρια.

Όπως έχει αναφερθεί, η έγκριση του Υπουργού Παιδείας θα πρέπει να συνάδει, σύμφωνα με το άρθρο 13(1) του Νόμου, προς τα δεδομένα της οικονομίας και ειδικότερα την κίνηση των μισθών και ημερομισθίων και τον πληθωρισμό. Με βάση τα κριτήρια αυτά, η αναφερθείσα μελέτη κατάδειξε πως τα οικονομικά δεδομένα δικαιολογούσαν αύξηση μέχρι 7% μόνο, δεδομένου ότι οι μισθοί και τα ημερομίσθια αποτελούσαν το 70% περίπου των δαπανών για τη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων και φροντιστηρίων. Πράγματι αφετηρία για τη διεξαγωγή της μελέτης αυτής αποτέλεσε αίτημα άλλης σχολής, πράγμα που αποδεικνύει πως ο Υπουργός δεν επιλήφθηκε του θέματος αυθαίρετα. Επιπρόσθετα, ο Υπουργός δεν βασίστηκε μόνο στη δειγματοληπτική μελέτη, αλλά παράλληλα εξέτασε σε βάθος την αίτηση των αιτητών.

Η επιστολή των αιτητών, παρόλον ότι παραλήφθηκε

5 μετά την έγκριση του 7% από τον Υπουργό, εντούτοις εξετάστηκε προσεκτικά κι' αυτό καθίσταται φανερό από το ίδιο το περιεχόμενο της επιστολής - επίδικης απόφασης ημερ. 4.7.90 (Παράρτημα `ΣΤ'), όπου επισημαίνεται ότι, μετά από την εξέταση των στοιχείων που είχαν υποβάλει οι αιτητές, προέκυπτε διαφορά 0,25% με τη δειγματοληπτική μελέτη, γιατί τα έξοδα για μισθούς/ημερομίσθια, όπως υποβλήθηκαν, ανέρχονταν σε 80% και τα υπόλοιπα έξοδα σε 20%, ενώ η δειγματοληπτική μελέτη του Υπουργού Παιδείας κατάληξε στα ποσοστά 70% και 30%, αντίστοιχα και συνεπώς, δεν εδικοιολογείτο μεγαλύτερη αύξηση από 7%.

15 Η διαδικασία που ακολουθήθηκε δεν πάσχει από προχειρότητα ή από έλλειψη έρευνας ή αιτιολογίας και δεν παραβίασε τη φυσική δικαιοσύνη. Ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί αυτοί των αιτητών απορρίπτονται.

20 Είναι, επίσης, η εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών πως το ενιαίο ποσοστό αύξησης των διδάκτρων, που καθορίστηκε από τον Υπουργό Παιδείας, οδηγεί αναπόφευκτα σε άνιση μεταχείριση, γιατί, ήδη το σχολείο των αιτητών είχε πολύ χαμηλότερα δίδακτρα από αρκετά άλλα και η ομοιόμορφη αύξηση κατά 7% διεύρυνε ακόμη περισσότερο το χάσμα.

25 Αρχικά θα πρέπει να ειπωθεί ότι στην παρούσα υπόθεση ο Υπουργός Παιδείας δεν δεσμεύτηκε με την ομοιόμορφη αύξηση της τάξης του 7%, αλλά μέσα σ' αυτά τα πλαίσια μελέτησε προσεκτικά την αίτηση των αιτητών, που παρουσίαζε ότι τα έξοδα για μισθούς και ημερομίσθια ήταν της τάξης του 80% και όχι του 70% και κατάληξε 30 στην απόφαση που έχω προαναφέρει. Αυτός ο τρόπος αντιμετώπισης δείχνει πως ο Υπουργός, παρά την ύπαρξη δειγματοληπτικής μελέτης, εξετάζει ξεχωριστά τις εκάστοτε υποβαλλόμενες αιτήσεις και αποφασίζει αν θα τις εγκρίνει ή όχι.

35 Η επίδικη απόφαση του Υπουργού ήταν, υπό τις περιστάσεις, εύλογα επιτρεπτή και οι τιθέμενοι από το Νόμο

περιορισμοί συνάδουν με την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και θεμελιώνονται σε αντικειμενικά και απρόσωπα κριτήρια και επομένως δεν θίγεται η αρχή της ισότητας.

Οι αιτητές, που έχουν το βάρος αποδείξεως, απέτυχαν να αποδείξουν την ορθότητα των ισχυρισμών τους και το τεκμήριο νομιμότητας της επίδικης απόφασης παρέμεινε αδιάσειστο. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.